

paa Finansloven, men jeg er bange for, at der saa kommer en Ydmygelsesdag for det ærede Medlem.

Vi have ikke faaet at vide af det ærede Medlem for Københavns Iste Valgkreds (Wulff), hvad Standpunkt Højre vil tage. Det kan jeg godt forstaa, at en Højreordfører her i Folketinget ikke kan sige, thi hvad Højre hernede mener, det bryder man sig ikke om paa de Steder, hvor det har Betydning, og det er selvfølgelig ogsaa vanskeligt for en Højremand at sige, hvad Højre vil, da Højre er det mest splidagtige Parti; det løber i Stykker hvert Øjeblik. Jeg kan derfor ikke forlange at faa klaret dette Spørgsmaal af det ærede Medlem for Københavns Iste Valgkreds. Men derimod er det vel ikke usandsynligt, at Højre i Landstinget stemmer denne Anmærkning ned, og saa have vi Finanslovkonflikten, og saa kommer det an paa, om den ærede Ordfører ikke kommer til at bide i det sure Æble, for jeg tror ikke, at Folketinget er i Stand til at optage en Konflikt med Landstinget i Øjeblikket; med det Førerskab, vi have, ere vi ilde stødte i en Finanslovkonflikt, hvor Førerne paa Forhaand have solgt sig til Modstanderne, hvor Ministeriet staar i det ynkeligste Afhængighedsforhold til Landstinget. Jeg vilde nødtig se, at vi under det Førerskab skulde optage en Konflikt med Landstinget, skønt jeg saa inderlig godt kunde ønske Regeringen og dens Parti al den Ydmygelse, de kunde faa, men jeg vilde dog meget beklage, om Folketinget paa dette Punkt skulde komme til at lide et Nederlag og bøje sig overfor Landstinget. Man maa jo huske paa, at Landstingets Højre har faaet en politisk Magtstilling, der er langt større end den, det sad inde med, da det selv dannede Regeringen. Det er Landstingets Højre, der giver vore Skattelove Form og Indhold. Finansministeren spaar, men Landstinget raar, det er det, som bestemmer, hvad der skal staa i Lovene. Vi vide jo, i hvor høj Grad Finansministeren er afhængig. Han skal skaffe Penge, han skal skaffe Balance, han kan ikke sige til Landstinget: Ville I ikke tage dette, saa kan jeg vente. Nej, Lovene skal gennemføres, og han bliver derfor nødt til at tage de Vilkaar, som Højre vil byde ham. Det er netop

det sørgelige, at man sætter Sagen paa Spidsen, saaledes som Tilfældet er ved denne Anmærkning om Kultolden, hvor de Herrer bringe sig i en Stilling, som kan blive til den største Ydmygelse for dem. I Dag springe de op som Løver, men hvordan de falde ned i Slutningen af Marts, det ved man ikke. Jeg tror, de Herrer skulde betænke sig paa at sætte denne Anmærkning ind. Det er et højt Spil, de spille, og de indlade sig paa Ting, som de sikkert ikke magte at gennemføre. Derfor vil jeg ogsaa foruden af saglige og reelle Grunde fraraade ærede Medlemmer at stemme for, at denne Anmærkning bliver staaende paa Finansloven.

Zahle: Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) udtalte, at der var noget, han ikke kunde forstaa. Det er ogsaa muligt, at det ærede Medlem ikke følger Rigsdagsforhandlingerne med saa spændt Opmærksomhed som tidligere. Hvis det ærede Medlem fulgte noget ivrigere med herude, havde han nok forstaaet, hvorledes det radikale Venstre staar i denne Sag. Hvis vi havde noget Middel til at tage Livet af denne Bestemmelse om Bevarelse til 1917 af den sidste Trediedel af Kultolden, vilde vi sikkert gøre det. Men da man med fuld Visshed ved, at hvis denne Anmærkning stemmes ud af Finansloven, saa dukker den øjeblikkelig op igen som et særligt Lovforslag, ere vi paa dette Tidspunkt ikke saa ivrige for at gøre det; thi hvis der dukker et særligt Lovforslag op om, at den sidste Trediedel af Kultolden skal kunne opkræves indtil 1917, vil det saare let blive saaledes, at Landstinget vil hæfte yderligere indirekte Beskatningsforslag paa dette. Dette er meget imod vort Ønske, og vi ville gøre, hvad vi kunne, for at hindre det, saa længe vi ikke derved svigte vor politiske Overbevisning. Derfor ville vi ikke lægge nogen Hindring i Vejen for, at denne Anmærkning bliver staaende paa Finansloven, og at Regeringen fører sin Politik videre her, men vi ville selv tage vort reelle Standpunkt, og vi ville selvfølgelig stemme mod selve Kultoldens Bevarelse, naar vi komme til at tage Standpunkt til hele den øvrige Skattelovgivning, men det er der ikke nogen Nødvendighed for i Øjeblikket.

Det ærede Medlem forstaaer ikke, at her